

במדינה

העם סילווסטר הקדוש

אפשר היה לקיים מסיבות לכבוד הכי בטבת. אך גם סילווסטר טוב

בכמה עריישרה איימו הרבנים: בתי מלון שיערכו מסיבות סילווסטר יאבי דו את תעורות הכשרות. כי הגהסילי ווסטר הוא חג נוצרי. זהו קישקוש. המעיד רק על בורות בעליו בכל עניני החורג מן ההלכה.

אין חג לכבוד הקדוש סילווסטר. שמו של קדוש אלמוני זה הודבק ליום האחרון של השנה בצורה מיקרית למדי. בלוח הקתולי יש לכל יום בשנה קדוש משלו, המעניק בו את החסות לכנאיאדם. הקדוש התורני של ה'31 בדצמבר הוא סילווסטר. זה הכל.

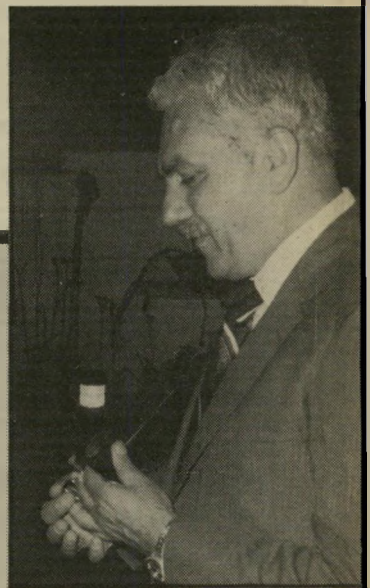
במדינות פרוטסטנטיות רבות כלל אין השם סילווסטר ידוע. חוגגים את "ערב השנה החדשה".

תחת לקיים השבוע מסיבות סילווסטר לכבוד סיומה של השנה וראשיתה של שנה חדשה, אפשר היה לקיים גם מסיבות כ"בטבת, על פי התאריך העברי".

גם ציון לוח השנה כ"לוח נוצרי" הוא שרירותי למדי. חודשי השנה הנוצריים הם חודשים רומאיים. והם קרויים בחלקם בשמות אליליים רו מאיים. כמו מארס, שהיה החודש הראשון בלוח הרומאי.

מניין השנים בא. אומנם, על פי לידתו והמשוערת. וכנראה הלא-נכונה של יהודי מצרית. בנו של נגר, שביקש לחדש את דתי ישראל ושהביא ללידתה של דת חדשה, מבלי לרצות בכך כלל. זוהי עובדה היסטורית, אך אין לה משמעות לעולם של 1986.

טיבני לגמרי לבניאדם לחגוג את המעבר משנה לשנה, על פי הלוח

מועמד שגיא
אין כיסא פנוי

כאשר פורסם ברבים שיהושע שגיא עשוי להתמנות כמנכ"ל המפלגה הליברלית, היה ברור שהמירוס נועד לחבל הן במינוי, הן בעניין נוסף, שבגללו ביקש שגיא לשמור על סודיות המשאל ומתן עם הליברלים. הוא ניהל משאומתן מקביל. מתקדם, עם הנהלת חברת העובדים בנוגע לשיבוץ באחד ממופעלי ההסתדרות.

הדרך שבה הגיע שגיא לליברלים היא מרתקת. לא מכבר ביקש שגיא אלוף (מיל), ראש אמ"ן לשעבר, להיכנס לפוליטיקה דרך תנועת ה"ת"חיה. אחר כך ניסה לעשות זאת דרך חוג רעיוני המקורב לחתייה. כשהוא לא הלך, ביקש באמצעות

"אולה!"

החולש על חייהם היומיומיים. אלמלא עשו כך אורחיישראל, היו פורשים מן הקהילה העולמית.

אלך תשע מאות שמונים ושש

הלוואי שתהיה כמו קודמתה: לא הכי טובה, לא הכי רעה

לגבי הרוב העצום של אזרחי ישראל, אין משמעות למניין השנים היהודי. אין הם יודעים את התאריך העברי, ואין הוא מעניין אותם. החיים מתנהלים על פי הלוח הנהוג כיום בעולם כולו, כלי הברל של דת וגזע, על שנותיו וחודשיו.

איש אינו רושם את התאריך העברי על המחאות, ואילו עשה כך — לא היה הבנק יודע כיצד לנהוג בהן. מוסדות ממשלתיים נוהגים לרשום את התאריך העברי לצד התאריך הרגיל, אך זהו תשלום מס לדתיים. ואיש אינו מתייחס לציון תאריך זה ברצינות.

ראשי השנה היהודי הוא חג דתי ומסורתי. והוא מוציא את האזרח הרגיל משיגרת החיים. ואילו התחלתה של שנה "אורחית" חדשה נוגעת לכל שיגרת החיים. הוא חלק מהחיים. הג'זק בא. איש לא הצטרף השבוע

10. הצעת חוק לרישוי ממשלתי של עיתונאים, הצעת חוק לגילוי מקורות מידע של עיתונאים, ועוד — כמעט נשכח החוק החמור מכל: החוק לאיסור מיפגשים עם בעלי משרה פלסטיניים. הצעת חוק זו, המתיימרת להיות אמצעי ל"מניעת טרור", חזרה למלי אה-הכנסת אחרי שועדת החוקה החוקת ומישפט סיימה את הטיפול בה. היא עמדה להתקבל בקריאה שניה וסופית, למרות גלי המחאות ברחבי העולם. אולם כרגע האחרון התייצב מולו איש אחד: המישפטן מס' 1 בכנסת, ח"כ המערך דוד ליכאי.

כל מיני מגעים. בוועדה הגיש ליכאי הסתייגות לחוק. אם זו תתקבל במליאה, היא תרוקן את החוק מכל תוכן, ותחזיר את המצב לקדמותו.

כתב ליכאי:

... נראה לי שהחוק המוצע עליידי הוועדה בא לאסור על מגע עם אנשים הממלאים תפקידים באירגון טרור ריסיטי, גם במיקרים שלא היתה בכונת הממשלה או ועדת החוקה לעשות כן. כך, למשל:

● לא עולה על דעתי, שהממשלה התכונה לכך שערורידיו שילמד סני גוריה בהליכי מעצר או כבית מישפט על אדם הממלא תפקיד באירגון טרוריסטי יהיה צפוי לשלוש שנות מאסר. איני מכיר מדינה דמוקרטית האוסרת בחוק על כל עורכיהדין שלה לתת הגנה מישפטית לחשודים מסויימים. הצעת החוק של הוועדה שוללת זכויות אדם יסודיות, שהובטחו לכל בחוק לישכת עורכיהדין ובחוקי סדריהדין הפלילי.

● לא עולה בדעתי, שהממשלה התכונה לכך, שאזרחי ישראל, שיומנו שלילי מדינה ידידותית, יאלץ לברוח מהמקום, אם בין אזרחיו של השליט המקומי יוצג לפניו או יפנה אליו איש אש"ף.

● לא עולה על דעתי, שאין איסור להיפגש עם מנהיג של מדינה ערבית, הנמצאת עדיין במצב מילחמה עם ישראל, אבל עיון הוא להיפגש — באותו מעמד — עם נציג של אש"ף. ● לא עולה על דעתי, שחובש בישראל, המגיש עזרה רפואית לאיש אש"ף, שנפצע קשה בהיתקלו בסויר של צה"ל, ייחשב לפושע, כאשר הוא בא בירודעין וללא סמכות, במגע" אתו.

● לא עולה על דעתי, שמפקד בית סויר בישראל וכל סויר בישראל, שבא במגע עם עצור או אסיר שהוא איש אש"ף, הוא פושע, כאשר גם מגע כזה אסור לכאורה על פי הדין, שכן, לא מצאתי בשום מקום שהוקנתה לסויר רים סמכות לבוא במגע" עם אנשי אש"ף, למרות האיסור הכולל בהצעת החוק.

● לא עולה על דעתי, שאם המנש"קת בארץ לבנה, או אשה לבעלה, שהוא חבר בגוף של אש"ף, תורשע בעבירה שהיא עוון, וזה הפועל להיווצר מהצעת החוק של הוועדה. לפי הצעת הוועדה אסור לבעל לבוא במגע מיני עם אשתו, אם אחד מניהם חבר באש"ף.

הכנסת

גם מגע מיני

אורח יצטרך לברוח,

חובש יצטרך לנזח פצוע,

עורכיהדין לא יוכל להגן

בין כל חוקיהגזירה שניסרו השבוע בחלל המדינה — הצעת החוק לאיסור פירסום שמות החשודים (ראה עמוד

איך פיספס שגיא

לית, כי הוא יבוצע בהפתעה. אך שיחת השלושה דלפה, ועוררה מהומה במפלגה המתפוררת. שגיא עצמו החמיץ כנראה לנצח את ההזדמנות שלו לקבל מינוי בזרוע הכלכלית של מיפלגת העבודה.

שרה דורון הקצינה את כל סניף תל-אביב נגד הבאות של שגיא. מודעי החליט לכנס את ארבעת שרייהמיפלגה. פלוס שלושה ארבעה אישים נוספים, כדי להעביר את ההחלטה. השר משה ניסים, שרייהמישפטים, חשש מפני ישיבה כזו, שאת תוכנה הוא לא ידע. הוא שיער שהמדובר בהחלטה על הקמת חטיבה עצמאית, שתתמלג מה ליכוד, ובפרום קטן יהיה הוא המתנגד לפירוק, במיעוט. לכן יום ניסים את התכנסות ה"חטיבה כולה.

זו ישיבה לדיון. פלוס כיבוד, במלון דן בתל-אביב. דחו את ה"דיון על שגיא ועסקו באקטור אליה, יחסייהכוחות באולם אמרו שהכל מאוחרים בדיעה" שגיא עלול לתמוס מקום של עס"קן אחר בכנסת הבאה. לכן הוא לא יעבור בשערי בניין המיפלגה ברחוב איבןגבירול בתל-אביב.

מאשלת ישראל עשתה את הכל

כדי לטשטש

את העובדות:

מי ביצע

את הזוועה?

לשם מה?

7 תכן ש"651 חללי מילחמת לבנון נהרגו בגלל ארבע מילים של מנחם בגין.

זה היה בישיבת הממשלה שבה הוחלט על המלחמה, אחרי ההתנקשות בחייו של השגריר הישראלי בלונדון, שלמה ארגוב.

באותו רגע כבר היה ידוע, מעל לכל ספק, שאת ההתנקשות ביצע אירגון של צבאי כנא, המכונה אבונידאל (אבי המאבק). כאשר ראה יועץ ראשי הממשלה שבגין מייחס את פעולת הטרור ליאסר ערפאת, ביקש ממנו לשמוע מפי נציג קהילת המודיעין הסבר על מהות אירגון של אבונידאל.

השיב בגין: לא צריך. כולם אש"ף.

השבוע, כעבור שלוש וחצי שנים ו-651 הרוגים, חזרה פרשה זו על עצמה בממשלתו של שימון פרס, בדיוקנות מבהילה.

מצח

נחושה

עוד לא יבש הדם בנמליה העופה של וינה ורומא, שם נהרגו ונפצעו עשרות בהתקפות על דלפקי אל-על (ובניהם, למרבה המזל, רק ישראלים מעטים). וכבר החלה מכונת העמולה האדירה של ממשלת ישראל ברחבי העולם לשרי במקהלה מנגינה אחת: זה אש"ף!

לשואו ניסו דוברי אש"ף בתונים ובכירות אירופה להודיע לציבור כי אין לאירגון שום קשר לפעולות ההוועה, ושהם מגנים אותן מכל וכל. איאפשר היה לעצור את מכונת העמולה, ש"ביקשה להפיק מן הוועה את התועלת הפוליטית הרבה ביותר.

הכריז שגריר ישראל בפאריס, אחד מראשי הניצים במישרה החוקי: זה אש"ף! הכריזו שגרירים בכל העולם: איאפשר להאמין לערבים, מפני שהם משקרים תמיד. זה אש"ף! הכריזו ידועות אחרונות, במאמר ראשי בעל הגיון פסיכופאטי: הרוצח יאסר ערפאת עשה את זה, ועכשיו הוא מכחיש!

תעמולה זו נשאה פרי ברחבי ה"עולם, ובחיר בארצות הברית, הודיעו הכותרות הראשונות, לצד הידיעה על מעשי ההוועה עצמם: "ממשלת ישראל מטילה את האחריות על אש"ף!"

דעת הקהל הישראלית שוכי נעה, עליידי מערכת אינטנטי סיבית של שטיפת מוח, כי אש"ף אחראי איבשהו לפיגוע.

בהודעה עזת-מצח מסר שימי עזן פרס לאישים אמריקאיים כי "יאסר ערפאת עוסק במרור, כשהכוונה היתה לייחס לו ערפאת את הפיגועים בווינה וברומא."

באותו רגע ידע פרס, מעל לכל ספק, כי אין לאש"ף ולערפאת שום קשר לעניין. ראשי קהילת המודיעין הודיעו לו על כך מייד. הם נטלו ויומה נוספת: הם ביקשו את העיתונאים הקשורים למסרות המודיעין להודיע לציבור כי הפעולה בוצעה עליידי אבונידאל, ושכונתה היתה, בין השאר, לפגוע גם באש"ף. הם גם הקפידו להדגיש כי בניגוד לאירגונים אחרים,